

Ambtelijk apparaat bedreigt pleegkind

EINDHOVEN, 16 febr. — Te jong om zich maar enigermate van de situatie bewust te zijn, is de 2-jarige Christientje, pleegdochter van de heer en mevrouw Van Dinter in Eindhoven het middelpunt geworden van ambtelijke verwickelingen rond de vraag of haar verblijf in Nederland al dan niet is toegestaan. Deze verwickelingen hebben er toe geleid dat een maatschappelijk werker van de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch, de heer G. F. C. van de Ven, door zijn directe chefs met ziekteverlof is gezonden in afwachting van een zeer waarschijnlijk ontslag.

De heer Van de Ven had gemeend de belangen van het gezin Van Dinter te moeten laten prevaleren boven de zwijgplicht, die hem door de secretaris van de raad, mr. A.J. Haagen, was opgelegd nadat hij in een brief aan het Ministerie van Justitie bezwaar had aangetekend tegen het feit dat een door hem uitgebracht rapport met een gunstig advies ten aanzien van de adoptie van Christientje, door het ministerie openlijk als ongunstig werd gekwalificeerd.



Het echtpaar Van Dinter met Christientje.

Afwijzing

Het kinderloos echtpaar Annie en Tim van Dinter hadden zich acht jaar geleden tot de R.K. Stichting voor Kinderbescherming in Eindhoven gewend met het verzoek een kind te mogen adopteren. Dit verzoek bleef zes jaar achtereenvolgend in behandeling, waarna het echtpaar bij toeval van een maatschappelijk werker te horen kreeg dat er afwijzend over hun aanvraag was beschikt.

In april 1968 benaderden zij een Belgische instantie op het gebied van kinderopvang. Na enkele weken reeds kregen zij bericht dat er geen bezwaren waren gevonden tegen een eventuele adoptie. In juni 1968 deed de kleine Christientje haar intrede in het gezin Van Dinter. Het kind werd officieel geregistreerd in de toenmalige woonplaats Nuene. Bij de plaatselijke Rijkspolitie werd Christientje ingeschreven als vreemdeling en ondertekende de heer Van Dinter een verklaring dat hij de volle verantwoordelijkheid voor de opvoeding en het welzijn van het kind op zich zou ne-

men. En daarmee meende hij aan alle wettelijke verplichtingen voldaan te hebben. Het feit dat hem kinderbijslag werd uitgekeerd wees trouwens in die richting.

De toekomst bleek echter minder zonnig te zijn dan ze zich aanvankelijk liet aanzien. Op 1 juli 1969 verhuisde het gezin Van Dinter naar Eindhoven, waar men op de afdeling bevolking in het gemeentehuis verbaasd informeerde wie Christientje wel mocht wezen. Van Dinter werd verwezen naar de dienst vreemdelingenzaken van de gemeentepolitie, waar hem werd gezegd dat het geval in behandeling was bij het Ministerie van Justitie en dat het wachten nu was op een beschikking van de minister.

Onderzoek

Inmiddels was de maatschappelijk werker Gerard van de Ven (31) in dienst van de Raad voor de Kinderbescherming van het arrondissement Den Bosch een onderzoek begonnen naar de antecedenten van het echtpaar Van Dinter en met name naar de vraag of de belangen van het kind in het gezin Van Dinter voldoende gewaarborgd

Van de burgemeester van Lichtaart kreeg ik verblijfsvergunningen voor mijn vrouw, voor Christientje en voor mijzelf, vanaf 19 december reisden we elke dag op en neer tussen Lichtaart en Eindhoven".

De buurtbewoners spraken over „De vlucht naar Egypte". Overdag speelde Christientje zorgeloos in de Eindhovense woning boven de wasserette van het echtpaar Van Dinter aan de Odysseuslaan, 's avonds om half tien — na sluiting van de winkel — werd het kind in een deken gewikkeld en begon de reis naar België. Om half zeven in de morgen ging het weer terug naar Eindhoven, waar mevrouw Van Dinter het kind verder kon verzorgen. En dat alles omdat het echtpaar hoopte dat op deze wijze de vreemdelingenpolitie niet bezit zou kunnen nemen van hun Christientje. „We leefden voortdurend in angst. De enige nacht dat we hier zijn gebleven omdat de wegen te glad waren, heb ik de hele nacht wakker gelegen omdat ik me inbeelde een autoportier te horen dichtslaan", zegt de heer Van Dinter, die reeds veertien dagen niet kan werken omdat hij ernstig overspannen is.

Marcel van Dam

Drs. Marcel van Dam vond in het gezin Van Dinter een uitgelezen voorbeeld van een situatie waarin eenvoudige burgers door een bot overheidsapparaat opgejaagd kunnen worden. In de TV-uitzending „Velen met mij" van 9 februari deed hij dit trieste geval uit de doeken. Om commentaar gevraagd, had het Ministerie van Justitie verklaard, dat het van de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch een ongunstig advies had ontvangen, waarna naar de dienst vreemdelingenzaken van de Eindhovense politie het „advies" was uitgegaan de kleine Christientje het land uit te zetten. Dit is een uiterst vreemde gang van zaken, omdat het ministerie doorgaans „beschikkingen" treft en het uitvoerend apparaat — in dit geval de politie — nimmer een „advies" geeft in zaken als deze.

In ieder geval was de uitzending van Van Dam zowel voor het echtpaar Van Dinter als voor de maatschappelijk werker Van de Ven de eerste en tot dusver enige gelegenheid waarbij zijn kennis konden nemen van het standpunt van het ministerie.

De heer Van de Ven berichtte het ministerie in een brief dat hij met verbazing had kennisgenomen van het feit, dat zijn rapport en advies op hoog niveau blijkbaar als „ongunstig" werd gedoodverfd. Terwijl het gezin Van Dinter terecht in de veronderstelling verkeerde dat hij de raad en daarmee het ministerie in positieve zin zou adviseren — hetgeen hij inderdaad had gedaan — werd nu openlijk te kennen gegeven dat hij een negatief advies zou hebben uitgebracht. Dit achtte hij in strijd

met zijn ethische opvattingen ten aanzien van zijn werk en althans in het belang van de vertrouwensrelatie tussen maatschappelijk werker en publiek. Wanneer hij zou zwijgen, zou het gezin Van Dinter zich terecht door hem bedrogen mogen achten.

Zwijgen

En toch moest hij zwijgen. Nadat de secretaris — tevens bureaudirecteur — van de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch mr. J.A. Haagen, kennis had genomen van een afschrift van de brief aan het ministerie, legde hij zijn medewerker Gerard van de Ven een absolute zwijgplicht op.

Op straffe van een voordracht tot onmiddellijke schorsing en daarop volgend ontslag werd Van de Ven verboden in contact te treden met het echtpaar Van Dinter en met wie dan ook buiten de raad over deze zaak te spreken. Van de Ven reisde daarop naar Eindhoven en stapte bij het gezin Van Dinter over de drempel in de wetenschap dat dit hem zijn betrekking zou kosten. Aan de hand van het door hem opgestelde rapport wist hij het echtpaar Van Dinter ervan te overtuigen dat hij althans hun vertrouwen niet had beschaamd.

Hoe belangrijk deze stap was

in het licht van de situatie bewijst het feit, dat het echtpaar Van Dinter geen andere oplossing ziet dan alles in Nederland op te geven en samen met Christientje een nieuw bestaan in België op te bouwen, wanneer het ministerie geen verblijfsvergunning voor het kind zou verstrekken. Welk een gewicht de heer Van de Ven hecht aan zijn persoonlijke integriteit als maatschappelijk werker, bewijst het feit dat hij er zijn ontslag voor over heeft, terwijl in zijn gezin zeer spoedig een tweede kind geboren zal worden.

Ontslag

Voor de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch was van haar maatschappelijk werker Van de Ven aanleiding om de letterlijke en figuurlijke stap haar dreigement waar te maken.

In een telefoongesprek j.l. vrijdag kreeg de heer Van de Ven van zijn chef mr. Haagen te horen dat hij met onmiddellijke ingang met ziekteverlof was gezonden en dat naar het Ministerie van Justitie een voordracht zou uitgaan voor schorsing en daarop volgend ontslag wegens gepleegde insubordinatie. „Goed, dit kost me mijn baan", zegt hij. „Maar ik wilde voorkomen dat het gezin Van Dinter door mijn zwijgen in nog grotere narigheden raakt, waardoor het misschien — willen ze tenminste Christientje niet zondermeer prijsgeven — naar het buitenland zou moeten gaan. Openheid en solidariteit met de mensen met wie je als maatschappelijk werker te maken krijgt acht ik van het allergrootste belang. Blijkbaar wordt een maatschappelijk werker door de Raad voor de Kinderbescherming en het ministerie beschouwd als een controlerend ambtenaar. Als ambtenaar ben ik door mijn meerderen als leugenaar gedoodverfd en vervolgens monddood gemaakt, waardoor me de kans ontnomen werd mijn persoonlijke integriteit te verdedigen".

waren. Na een onderzoek van enkele maanden, waarbij hij herhaaldelijk een bezoek aan het gezin bracht en zijn eigen waarnemingen bevestigd zag door gunstige aanbevelingen van o.a. pastoor Stevens en huisarts Goedemans, overhandigde hij in oktober aan het college van de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch zijn rapport, waarin — naar later bleek — de raad tot een gunstig oordeel werd geadviseerd. Op haar beurt zou de raad dit advies voorleggen aan het Ministerie van Justitie, waar de uiteindelijke beschikking getroffen zou worden.

Mirjam

Tegen kerstmis wilden de heer en mevrouw Van Dinter tezamen met Christientje een bezoek brengen aan het Parijse meisje Mirjam, dat via een Belgische organisatie de vakantiemaanden bij het gezin Van Dinter pleegt door te brengen. Wederom wendde de heer Van Dinter zich tot de dienst vreemdelingenzaken van de politie in de verwachting langs deze weg reisdocumenten voor de kleine Christientje te krijgen. Hij kreeg echte verstaan, dat de aanwezigheid van de tweejarige Christientje in ons land ongewenst was en dat het kind op last van het Ministerie van Justitie onmiddellijk het land moest verlaten. Aangezien het tegen kerstmis liep, wilde de dienstdoende adjudant over zijn hart strijken, maar — volgens een verklaring van het echtpaar Van Dinter — op nieuwjaar moest het kind onherroepelijk over de grens zijn gezet, anders zou de politie dit doen. Dat dit geen loos dreigement was, blijkt uit het feit, dat de Raad voor de Kinderbescherming intussen vanuit Den Haag verzocht was eventueel bijstand te verlenen bij een dergelijke actie.

Radeloos

De heer en mevrouw Van Dinter, wier gevoelens ten aanzien van hun aangenomen dochter in dit zakelijke verband beter buiten beschouwing kunnen blijven, waren volslagen radeloos. „Elk moment", zo zegt de heer Van Dinter, „verwachtingen we een politiewagen voor de deur om onze kleine Christientje op te halen. Ten einde raad ging ik naar België, naar mijn vrienden José en Bobbejaan Schoepen. Ze boden me onmiddellijk een volledig ingerichte bungalow aan en zeiden me dat we daar gratis en net zo lang mochten wonen als nodig was.

Aanbevelingen

Blijft dus de vraag wat er bij de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch en op het Ministerie van Justitie in Den Haag met het rapport van maatschappelijk werker Van de Ven is gebeurd. Vermoedelijk helemaal niets. De zaak wekt de indruk dat er langs een telefonische achterdeur wat aanbevelingen zijn gedaan, die tenslotte als een regelrechte opdracht op de tafel van de Eindhovense vreemdelingenpolitie zijn gekomen. Openheid in deze wordt niet gegeven. Mr Haagen, telefonisch om commentaar gevraagd, acht zich met het oog op zijn beroepsgeheim niet gerechtigd om uitlatingen te doen.

De kleine zwartharige en donkerogige Christientje slaapt intussen weer in haar bedje in Eindhoven. Nu de zaak zo in de openbaarheid is gekomen, hopen haar pleegouders dat de autoriteiten niet de botte moed zullen hebben een politiewagen naar de Odysseuslaan in Eindhoven te zenden om het 2-jarig meisje als ongewenste vreemdeling over de grens te zetten. Niettemin blijft die mogelijkheid aanwezig, want geen der autoriteiten heeft tot dusver de menselijkheid opgebracht om aan de onzekerheid van het echtpaar Van Dinter over de toekomst van Christientje een einde te maken. De man die dit wel trachtte te doen mag zich als ontslagen beschouwen.

RUUD GROEN



Maatschappelijk werker Van de Ven: met ziekteverlof.

Maatschappelijk werker G. v. d. Ven

ontslag aangezegd



(Van een onzer verslaggevers)

EINDHOVEN/ROSMALEN, 17 febr. — Christientje moet weg. Terug naar haar land van afkomst. Terug naar België. Na een twee jaar gelukkig samen-zijn van het bijna driejarige meisje met haar adoptie-ouders, de heer en mevrouw Van Dinter aan de Odysseuslaan in Eindhoven, heeft het ministerie (van justitie) gesproken. Terug naar België. Motief onbekend.

17/2

DE GELDERLANDER-PERS
MENSEN, FEITEN EN MENINGEN



„IK DEED ALLEEN MIJN Plicht”

Kinderbeschermmer Van de Ven - op non-actief na adoptiekwestie

DUISTER

De zaak is duister. Het enige aanknopingspunt ligt in Rosmalen. De maatschappelijk werker Gerard van de Ven (31) van de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch, die een onderzoek moest instellen naar de omstandigheden waarin Christientje leefde, is met ziekteverlof gestuurd. Het positieve rapport dat hij uitbracht werd door het ministerie als negatief betiteld.

Van de Ven gaf volledige openheid van zaken aan de familie Van Dinter (een recht dat verankerd ligt in de rechtsgrond van de maatschappelijk werker) en kreeg daarop van zijn chef mr. A. Haagen, secretaris van de Raad voor Kinderbescherming in Den Bosch en hoofd van het Bossche bureau, te horen dat hij met onmiddellijke ingang op ziekteverlof was gesteld, dit in afwachting van zijn schorsing e.q. ontslag.

RAPPORT

Wat is er gebeurd? Het kinderloos echtpaar Van Dinter dat reeds zes jaar lang in Nederland vruchteloos bij de instanties aangeklopt had voor adoptie van een kind kreeg in de lente van 1968 een positieve reactie uit België. Op 1 mei 1968 kwam het kind in het gezin van Van Dinter, toen woonachtig in Nuenen. De politie van die plaats merkte op een gegeven moment dat er geen verblijfsvergunning voor het kind was. (De familie Van Dinter had er geen moment bij stilgestaan dat men een dergelijk papier moest bezitten). Wel werd er kinderbijslag voor het kind uitgekeerd. Een teken dat alles was zoals het hoorde. De Raad voor Kinderbescherming in Den Bosch werd ingeschakeld en de heer v.d. Ven werd opgedragen een onderzoek in te stellen. „Ik raadpleegde pastoor Stevens, huisarts Goedemans en had verschillende gesprekken met adoptie-ouders. De uitslag van mijn onderzoek was positief. Ik zag geen reden het kind uit dit gezin weg te halen en terug te sturen naar België. Ik leverde mijn rapport in bij de Raad. Daarna heb ik er niets meer van gehoord, ofschoon het gebruikelijk is dat men het advies van de Raad krijgt te zien.

Het rapport is naar het ministerie gegaan. Ik vernam er niets meer van. Tot maandagavond 9 februari: de TV-uitzending „Velen met mij” van Marcel van Dam. Daarin werd gezegd dat het rapport betreffende Christientje negatief was. Toen vond ik het mijn plicht de familie Van Dinter volledig in te lichten.”

BRIEF

Van de Ven zond een brief naar het ministerie, waarin werd gesteld dat het ministerie haar uitspraak dient te herroepen „niet op de eerste plaats, omdat de betrouwbaarheid van mezelf in discrediet is geraakt, maar ook en vooral omdat de geloofwaardigheid van alle maatschappelijk werkers van de Raad voor Kinderbescherming op deze wijze geschaad wordt.” Al eerder had het ministerie de politie van Eindhoven (waarheen het gezin 1 juli 1969 verhuisd was) gevraagd



Gerard van de Ven

het kind de grens over te zetten, zonodig met behulp van de Raad voor de Kinderbescherming. Dat zou vóór Kerstmis moeten gebeuren, later vóór Nieuwjaar. De heer en mevrouw Van Dinter leefden in een zodanige angst dat zij vanaf 19 december tot vorige week maandag steeds met het kind op-en-neer reisden van Eindhoven naar Lichtaart. Overdag waren zij in hun zaak te Eindhoven. 's Avonds werd het kind in een deken gewikkeld en begon de reis naar Lichtaart; de volgende morgen om zeven uur reisde het gezin dan weer terug naar Eindhoven. Dit allemaal uit angst dat de politie het kind zwam weghalen.

De heer Van Dinter schreef zijn gezin in in Lichtaart en heeft plannen om, wanneer Christientje niet in Eindhoven mag blijven, daar te gaan wonen. Een bekende van de Van Dinters, Bobbejaan Schoepen, heeft zijn woning in Lichtaart ter beschikking gesteld en de burgemeester van die gemeente heeft een woonvergunning afgegeven.

Gerard van de Ven: „Die mensen hebben het gewoon niet meer. Een daarom was ik zo geschokt door die uitzending, waarin mijn rapport negatief werd betiteld, terwijl ik hen gezegd had dat ik een positief rapport zou uitbrengen. Ik voelde me daarom verplicht als maatschappelijk werker naar hen toe te gaan en volledig openheid van zaken te geven. Daar hebben zij recht op en het ligt verankerd in onze rechtspositie. Mijn chef had me bevolen dat niet te doen. Ik kon in geweten niet anders handelen dan ik gedaan heb.”

Van de Ven krijgt op het ogenblik uit het hele land veel adhesie-betuigingen van collega's. Hij: „De rechtspositie van de maatschappelijke werker in zijn geheel is hier in het geding. Wellicht dat die rechtspositie — nu deze zaak in de openbaarheid is gekomen — eindelijk eens goed geregeld wordt.”

STORM VAN REACTIES ROND CHRISTIENTJE

Maatschappelijk werkers vormen actiegroep

(Van een onzer verslaggevers)

EINDHOVEN, 17 febr. — Een golf van publicaties rond het onzekere lot van de 2-jarige Christientje, pleegdochter van het echtpaar Van Dinter in Eindhoven, heeft enige openheid tot gevolg gehad bij de verantwoordelijke autoriteiten.

Mr. A. J. Haagen, secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch, die zich tevoren beriep op zijn ambtsgeheim, heeft gisteren verklaard dat de gevolgde gang van zaken binnen het college van zijn raad geen andere is geweest dan de gebruikelijke.

Nadat de maatschappelijk werker van de raad, de heer G. van de Ven, in zijn rapport over het gezin Van Dinter tot een gunstig advies was gekomen, had hij — mr. Haagen — een voorstel geformuleerd aan het college van zijn raad. Conform dit voorstel zou advies zijn uitgebracht aan het Ministerie van Justitie. Daar van de zijde van het ministerie is verklaard, dat de minister door de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch is geadviseerd afwijzend te beschikken ten aanzien van een verblijfsvergunning voor Christientje, mag worden aangenomen dat hetzij mr. Haagen op goede gronden het college van de raad heeft voorgesteld de minister tot een afwijzende beschikking te adviseren, hetzij het college van de raad op even goede gronden zelfstandig tot dit advies is gekomen. Welke deze gronden zijn blijft vooralsnog onduidelijk.

Gunstig advies

Het is echter een feit, dat de inmiddels op non-actief gestelde maatschappelijk werker Gerard van de Ven, de enige is geweest die het gezin Van Dinter maanden achtereen heeft geobserveerd en uiteindelijk tot het oordeel is gekomen dat er geen enkele reden was om Christientje bij haar pleegouders weg te halen en terug te brengen naar België.

De heer Van de Ven, die geheel volgens de geldende richtlijnen de inhoud van zijn rapport en het daarin vervatte (gunstige) advies tevoren met het echtpaar Van Dinter besprak, weigerde door zijn superieuren als leugenaar te worden neergezet. Ondanks een haastig opgelegd spreekverbod, achtte hij het van het allergrootste belang voor het gezin Van Dinter en voor de beroepsethiek van de maatschappelijk werker in het algemeen om de betrokkenen ervan te overtuigen dat hij althans in gunstige zin had geadviseerd.

EINDHOVENS DAGBLAD

17/2

„Insubordinatie”

Dit werd door de secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming, mr. A.J. Haagen, en de voorzitter van deze raad, mr. H.P. A. Achterbergh, beschouwd als „insubordinatie”, op welke grond een voordracht zou uitgaan naar het Ministerie van Justitie tot schorsing c.q. ontslag van de heer Van de Ven. In afwachting daarvan werd hij met ziekteverlof gezonden.

In kringen van maatschappelijk werkers heeft met name deze maatregel grote verontwaardiging gewekt. In Eindhoven werd gisteren de oprichting bekend van een actiegroep, bestaande uit maatschappelijk werkers uit alle geledingen, die ondermeer in het politieke vlak spoedig de nodige activiteiten wil gaan ontketenen. Ofschoon over de aard van deze activiteiten op zo korte termijn nog geen overeenstemming was bereikt, werd desgevraagd wel verzekerd dat met het geval Van de Ven een zaak werd aangepakt die reeds lang om duidelijkheid vraagt.

Duidelijkheid is er — althans van officiële zijde — nog niet gekomen voor de pleegouders van de kleine Christientje.

Afwijzing

Een woordvoerder van het Ministerie van Justitie in Den Haag bevestigde desgevraagd nogmaals dat van de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch inderdaad het advies was ontvangen afwijzend te beschikken inzake een eventuele verblijfsvergunning voor de kleine Christientje.

In afwachting van het gereedkomen van deze beschikking had het ministerie de dienst vreemdelingenzaken van de gemeentepolitie in Eindhoven het advies gegeven de pleegouders van Christientje in te lichten over de aard van de te verwachten beschikking en hen aan te raden het kind over de grens te brengen om overheidsmaatregelen te voorkomen.

Dreigement

Door de pleegouders van Christientje werd deze „aanmaning” opgevat als een regelrecht dreigement. Volgens mevr. Van Dinter zou haar door adjudant Van Stratum letterlijk zijn gezegd: U zorgt ervoor dat het kind uiterlijk 1 januari het land uit is, anders doen wij dat. En probeer niet het kind hier of daar te laten onderduiken, want we vinden het toch wel”.

Daarna is het echtpaar Van Dinter met 2-jarig Christientje dagelijks heen en weer gaan reizen tussen Eindhoven en het Belgische Lichtaart.

Grens

„Geen haar op ons hoofd dat we zondermeer dat kind van de pleegouders zouden afnemen om het over de grens te zetten”, zegt adjudant Th. van Stratum van de Eindhovense gemeentepolitie. „Het echtpaar Van Dinter mag geacht worden te weten waar het aan toe was.

Als er inderdaad een afwijzende beschikking van het ministerie op tafel zou komen, zouden we hen die ter kennis brengen, waarbij wij hen tevens zouden wijzen op de mogelijkheid om beroep aan te tekenen tegen het besluit van de minister. Van het meenemen van het kind is vooralsnog geen sprake.

Wel heb ik het echtpaar Van Dinter ernstig geadviseerd het kind voor 1 januari j.l. uit eigener beweging over de grens te brengen, zulks naar aanleiding van het gelijklopende advies dat ons door het ministerie was gegeven”.

Misverstand

Was er sprake van een misverstand tussen het echtpaar Van Dinter en de politie, waardoor zij dit „advies” blijkbaar als een regelrechte intimidatie hebben opgevat? „Stellig niet. Het gesprek verliep in een prettige sfeer”.

Heeft de politie bij die gelegenheid een poging gedaan om het echtpaar Van Dinter op de hoogte te brengen met de mogelijkheden om tegen een eventueel afwijzende beschikking van de minister in hoger beroep te gaan? „Die kans hebben we in het gesprek niet gekregen”.

Heeft de politie dan later — en vooral in de afgelopen dagen — getracht dit alsnog te doen? Heeft de politie het echtpaar Van Dinter er op gewezen dat het kind rustig in Nederland kan blijven zolang er niet eens desnoods uiteindelijke beslissing van de Kroon op tafel ligt? Heeft de politie enige moeite gedaan om het gezin Van Dinter gerust te stellen?

„Het echtpaar Van Dinter is hier altijd welkom om alle gewenste inlichtingen en adviezen te krijgen”.

Reacties

Inmiddels hebben de verwikkelingen rond de kleine Christientje en de daar rechtstreeks uit voortvloeiende maatregelen van de Raad voor de Kinderbescherming tegen haar maatschappelijk werker Gerard van de Ven een storm van verontwaardigde reacties teweeg gebracht.

meneer de redactie

Gelderlander
Maatschappelijk werker

Ik las met belangstelling uw objectief artikel onder de aanduiding: „Ik deed alleen mijn plicht”. Soortgelijke gevallen komen vaker voor. Velen met mij twijfelen dan ook aan het bestaan van de rechtspositie van de gemiddelde Nederlander. Hoe is het mogelijk dat een integer, betrouwbaar en fatsoenlijk ambtenaar zo maar ontslagen wordt, resp. ziekteverlof krijgt of geschorst wordt? Vroeger promoveerde men dergelijke lieden weg en hoorde men er maar zelden meer iets van. Hoewel het mij niet gewent voorkomt een ouderloos kind weg te halen uit een gezin, waarin het is ondergebracht en waar het keurig opgevoed wordt, vraag ik mij toch wel af of de beslissing alleen maar aan de Raad voor de Kinderbescherming kan worden overgelaten. Die neemt nl. nog al eens aanvechtbare beslissingen. Veelal zijn ze juridisch wel waterdicht, maar houden ze onvoldoende rekening met de werkelijke beouders. In het belang van de gemeenlangenen van de te adopteren kinderen en met die van liefhebbende pleegouders. In het belang van de gemeenschap moet de heer G. van der Ven zo spoedig mogelijk in zijn eer en functie worden hersteld.

GROESBEEK,

H. HOONHOUT

Door geval-Christientje

Schrikreactie bij gegadigden voor pleegkind

*Emil Hooft
Dagbl.
18-2-70*

(Van een onzer verslaggevers)

DEN BOSCH, 18 febr. — De zaak rond het Eindhovense pleegkind Christientje en met name de vooralsnog vrij duistere rol die de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch hierin heeft gespeeld, heeft blijkbaar een schrik-reactie teweeg gebracht onder een groot aantal echtparen, die aanvankelijk bereid waren de zorg voor een pleegkind op zich te nemen. De Centrale voor Pleeggezinnen in Den Bosch — een particuliere organisatie die in Noord-Brabant en Limburg pleeggezinnen tracht te vinden voor 'n kleine honderd kinderen — zag na onze publicatie over het geval-Christientje de belangstelling tot een absoluut nulpunt slinken.

Een vrijdag op touw gezette actie in het rayon Eindhoven, die tijdens het weekend reeds veertig meldingen opleverde, bleek vanaf maandag volslagen vruchteloos te zijn.

Verwarren

„Men blijkt de Raad voor de Kinderbescherming, die bij het geval-Christientje betrokken is, ten onrechte te verwarren met andere en met name particuliere instanties op het gebied van de kinderbescherming”, zegt de directeur van de Centrale voor Pleeggezinnen, de heer A.J.C. De Brabander.

„Beide organisaties hebben niets met elkaar te maken. De raad is een onderdeel van het Ministerie van Justitie en behandelt uitsluitend de gevallen waarmee dit ministerie in een of andere vorm te maken krijgt. Onze organisatie berust op particuliere grondslag en stelt zich uitsluitend tot doel kinderen die in een opvoedingstehuis verblijven een plaats te geven in een gezin. Het gaat daarbij met name om oudere en vaak schoolgaande kinderen, die uiteraard niet door de pleegouders geadopteerd kunnen worden en wier verblijf in een gezin gezien moet worden als een hoogst noodzakelijke tussenfase tussen tehuis en maatschappij.”

Acties

Teneinde juist deze kinderen — vaak in een jeugdig stadium reeds door de rechter aan de ouderlijke macht onttrokken — een kans te geven zich te ontplooiën in de beslotenheid van 'n gezin, voert de Centrale voor Pleeggezinnen regelmatig acties om aan haar werk bekendheid te geven. Vorig

jaar gebeurde dat in het rayon Den Bosch, in april hoopt men in Limburg te beginnen.

In het rayon Eindhoven, waar de actie momenteel gaande is, worden regelmatig grote advertenties in de kranten geplaatst, zijn alle pastoors en predikanten verzocht om tijdens de kerkdiensten aan de actie bekendheid te geven en werden inmiddels 400.000 folders en 5000 affiches verspreid. Door de publicaties rond Christientje dreigt dit overigens zeer lofwaardige werk nu zonder resultaten te blijven.

Zelfs het bedrijfsleven, dat aanvankelijk de Centrale voor Pleeggezinnen in haar actie steunde, heeft zich na de recente publicaties ten onrechte behoedzaam opgesteld.

In diskrediet

„Ik hoop dat de mensen zich realiseren,” zegt de heer De Brabander, „dat het aannemen van een Nederlands pleegkind onmogelijk de konsekwenties kan heb-

Actie voor werving plotseling gestrand

ben die uit het geval Christientje zijn voortgevloeid.

Er is geen enkele reden om zich te laten afschrikken een pleegkind in zijn gezin op te nemen en er is evenmin sprake van dat door de houding der Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch de kinderbescherming in het algemeen in diskrediet zou zijn gebracht.

Het zou alleen maar erg jammer zijn wanneer door deze zaak talloze kinderen ten onrechte de kans op een aantal gelukkige jaren in een pleeggezin zouden misslopen en daarmee van een bijzonder waardevolle bijdrage in hun ontwikkeling verstoken zouden blijven.”

18/2

Het geval Christientje

VERHALEN over pleeggezinnen waar dreigt dat pleegkinderen worden „weggehaald” of waar een pleegkind van vreemde nationaliteit misschien over de grens moet worden gezet, worden vaak door de pers uitgerafeld en niet vrij van sentiment gepresenteerd. Zij zijn dan bijzonder geschikt om onrust te zaaien en om de autoriteiten die in deze zaken iets te zeggen hebben, een slechte reputatie te bezorgen.

Wij stellen voorop, dat die autoriteiten niet steeds feilloos zijn gebleken, dwz. dat er weleens een gedragslijn is gevolgd en dat er wel beslissingen zijn gevallen die op zijn minst de vraag doen rijzen: was dat nu nodig geweest? En dat zijn dan vaak juist de gevallen die in de publiciteit komen.

Maar het ongelukkige is, dat ook wel in nare gevallen die in de publiciteit komen, de betrokkenen uit onwetendheid of uit een vage afkeer van autoriteiten niet tijdig hebben gedaan wat eigenlijk aangewezen zou zijn geweest. Daarin ligt dan niet zelden het begin van de narigheid. Die afkeer van autoriteiten kan dan makkelijk gevoed zijn geweest door eenzijdig geselecteerde publikaties, die bovendien lang niet altijd exact weergeven wat er aan de hand was.

ER is nu weer zo'n geval gaande. Het is in de publiciteit gekomen door een televisie-uitzending. Een aantal kranten zijn erover gaan schrijven en het Tweede-Kamerlid mejuffrouw Goudsmit (D'66) heeft er vragen over gesteld. Het

ruim tweejaar oude Christientje geboren kind van een Joegoslavische ongetrouwde moeder, die inmiddels naar Amerika is vertrokken. In België wordt ervan uitgegaan dat het meisje de Belgische nationaliteit heeft (kennelijk omdat het niet door de moeder erkend is — een figuur die in het Belgische recht bestaat — en in België is geboren). Belgische autoriteiten — welke? dat wordt niet verteld — hebben het meisje in mei 1968 aan een Nederlands echtpaar te Nuenen ter opvoeding toevertrouwd. Wie de voogdij over het kind heeft, weten de Nederlandse pleegouders niet te vertellen. Hadden zij nu maar in een vroeg stadium moeite gedaan om met zg. tijdelijke voogdij te worden bekleed. Maar dat is niet gebeurd. Hun pleegkind bleef gezagloos. De pleegouders wisten althans niet wie de voogdij heeft, als er al voogdij over het kind bestond.

Maar het meisje gold als vreemdeling. En er was dus een verblijfsvergunning nodig. Daar is in de loop van het vorig jaar iets aan gedaan en naar het schijnt stond de minister van justitie, geadviseerd door de raad voor de kindbescherming in Den Bosch, daar afwijzend tegenover. Nu hoeft zo iets ook niet onmiddellijk hopeloos te zijn; want van een weigering kan herziening worden gevraagd.

INMIDDELS waren de pleegouders in paniek geraakt, vooral door een mededeling van de politie — die overigens ontkent deze mededeling aldus te hebben gedaan — dat het meisje vóór 1 januari 1970 het land uit moest zijn en dat de politie daarvoor wel zou zorgen als de pleegouders dat niet zelf zouden doen. In paniek reagerend zijn de pleegouders in België gaan wonen;

zij zijn hier uitgeschreven en staan nu, met hun pleegkind, ingeschreven in het bevolkingsregister van het Belgische dorpje Lichtaart, waar het gezin een bedrijfje hoopt over te nemen.

Door deze verhuizing is de kwestie van de verblijfsvergunning voor het kind niet actueel meer. Het zou immers geen zin hebben als Nederlanders die geen Nederlandse ingezetenen meer zijn, voor een buitenlands kind een verblijfsvergunning in Nederland gingen vragen.

Voor het overige kunnen nu de Belgische autoriteiten zich met het geval bemoeien. Een Belgische adoptie lijkt niet uitgesloten. Daar hadden de pleegouders trouwens al veel eerder aan moeten beginnen. Het komt vaker voor, dat Nederlanders in België — of een ander land — een kind adopteren; daar kan dan t.z.t. een adoptie volgens Nederlands recht op volgen.

Intussen: in het geval-Christientje was Nederlandse adoptie nog niet aan de orde. Deze kon pas aan de orde komen, nadat het meisje twee jaar bij de pleegouders zou zijn geweest;

AAN het geval-Christientje is nog een bijzonder aspect komen te zitten: de raad voor de kindbescherming heeft de minister een advies gegeven van ander strekking dan de conclusie had waartoe de maatschappelijk werker van de raad, die de zaak had onderzocht, was gekomen. Zo iets komt een enkele keer wel voor. Maar in dit geval is de maatschappelijk werker boos geworden, hij heeft naar buiten over het geval gesproken en hij staat nu op de nominatie om te worden geschorst of ontslagen. Hetgeen een hele actie in kringen van het maatschappelijk werk heeft ontketend.

Maar dat is een kwestie apart. Met de andere kanten van het geval-Christientje bevinden we ons in een andere sfeer. Dat is de sfeer van een klein menselijk drama, waarmee het lot van een tweejarig meisje is gemoeid en fnuikend kan zijn voor

Wat kan en moet er, in het algemeen, aan worden gedaan? Er moet een duidelijk begaanbare weg worden gebaad voor echtparen die met de bedoeling van adoptie een pleegkind zouden willen opnemen. Die weg bestaat nog steeds niet, al is sinds 1956 adoptie een in ons BW opgenomen rechtsinstituut. Overheid en maatschappelijk werk moeten samen tot het banen van zo'n weg komen. En dan: aspirant adoptief ouders moeten systematisch worden voorgelicht. Zij horen te weten wat zij beginnen, zowel in pedagogisch als in juridisch opzicht.

Er moet nog veel meer gebeuren. Er hoort internationale samenwerking te komen voor het geval van adoptie van buitenlandse kinderen. Met het Griekse instituut Mitéra is een goede regeling getroffen. Als er tussen Den Haag en Athene zo'n regeling is, hoort er toch ook zo iets bereikt te kunnen worden tussen Den Haag en Brussel. Lang leve Benelux. Maar het had niet mogelijk moeten zijn, dat een al te onwetend echtpaar in België een Belgisch pleegkind toevertrouwd krijgt en verder aan zijn lot wordt overgelaten. Amateurisme leidt in zo'n geval tot veel menselijk leed.

DOOR AFFAIRE CHRISTIENTJE

Sociaal werk wil eigen beroepscode

(Van onze correspondent)

EINDHOVEN, 19 febr. — Een in Eindhoven gevormde actiegroep van maatschappelijk werkers heeft woensdag een beroep gedaan op alle maatschappelijk werkers in Nederland haar protestactie tegen de behandeling van de Eindhovense maatschappelijk werker G. van de Ven te steunen.

De heer Van de Ven is door de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch op ziekteverlof gestuurd en voorgedragen voor schorsing, omdat hij een zwijgplicht had geschonden.

De maatschappelijk werker liet de pleegouders van het drie jaar oude Belgische weesje Christientje het rapport zien dat hij over hen had uitgebracht, toen duidelijk werd dat de Kinderbescherming een heel ander adoptie-advies over het echtpaar had uitgedacht dan hij.

De actiegroep, die Van de Ven steunt, heeft aan driehonderd instellingen, waaraan maatschappelijk werkers verbonden zijn, gevraagd telegrammen te sturen aan de minister van Justitie en de Tweede Kamer ter ondersteuning van de vragen, die mej. Goudsmit van D'66 vandaag over de zaak-Christientje in de Kamer zal stellen.

De actiegroep wil de zaak-Van de Ven aangrijpen om het beroep van maatschappelijk werker erkend te krijgen.

„Vele maatschappelijke werkers, die als „ambtenaren” in overheidsdienst zijn moeten,” aldus de actiegroep, „te vaak water bij de wijn doen. Aan de ene kant kan een spreekverbod worden opgelegd door superieuren, aan de andere kant moet de maatschappelijk werker in rechts-

zaken soms ongewild spreken, omdat hij geen verschoningsrecht heeft”.

De actiegroep wil door de affaire-Van de Ven bereiken dat de maatschappelijk werker een beschermende ecode en een beschermende beroeps-ethiek krijgt, zoals ook juristen en artsen die kennen.

ZAAK-CHRISTIENJTJE

Actiegroep staat achter maatschappelijk werker

(Van onze verslaggeefster)

EINDHOVEN, 19 febr. — Bij het Katholiek Instituut voor Maatschappelijk Werk in Eindhoven staat de telefoon roodgloeiend. Aanleiding: de affaire rond het 2½ jarig pleegkind Christientje en de daaruit voortvloeiende voordracht tot schorsing van maatschappelijk werker G. van der Veen. Drie maatschappelijk werkers van het Instituut namen het initiatief tot oprichting van een actiegroep die achter de heer Van der Ven staat.

De heer Van der Ven is, zoals wij dinsdag berichten, voorlopig met ziekteverlof gezonden. De Brabantse Raad voor de Kinderbescherming heeft bij het ministerie van justitie een voordracht ingediend voor schorsing, mogelijk zelfs ontslag, wegens insubordinatie. De heer Van der Ven had, ondanks een verbod daartoe van zijn directie, contact opgenomen met de Eindhovense familie Van Dinter, bij wie Christientje in huis is. Hij deed dat om een geschokte vertrouwensrelatie te herstellen.

De heer W. Dalderop, een van de initiatiefnemers tot oprichting van de actiegroep, stelt, dat dit dwars tegen de beroepsethiek van het maatschappelijk werk ingaat. Als het vertrouwen van een cliënt in de maatschappelijk werker geschokt is, moet hij dit kunnen herstellen. De actiegroep ziet dit geval dan ook als een testcase. In de eerste plaats gaat het om een solidariteitsbetuiging met de heer Van der Ven. Maar men wil ook bereiken dat de eigen beroepsverantwoordelijkheid van de maatschappelijk werker wordt erkend.

De actiegroep komt vanavond voor het eerst bijeen. Bij de groep hebben zich inmiddels vertegenwoordigers aangesloten van de Bond voor Maatschappelijk Werkers, van het onderwijs, en van de Kinderbescherming. Van een plaatselijk initiatief begint de actie een landelijk karakter te krijgen.

Mej. Goudsmit van D'66 heeft vragen over deze zaak gesteld in de Kamer. Waarschijnlijk zal ook mr. Cammelbeeck (PvdA) vandaag de affaire-Christientje, nu uitgegroeid tot een affaire-Van der Ven in de Kamer aan de orde stellen.

Maatschappelijk werkers in protesttelegram:

'Behandeling Van de Ven in adoptiezaak schaadt image van het beroep'

(Van een onzer verslaggeefsters)

EINDHOVEN, donderdag. — Het actiecomité dat is gevormd naar aanleiding van het met ziekteverlof sturen van de heer G. van de Ven, de maatschappelijk werker die zich heeft bezig houden met de „zaak-Christientje”, heeft gisteren driehonderd brieven verstuurd. De brieven gaan naar instellingen voor maatschappelijk werk. Zij behelzen het verzoek vanochtend een telegram te zenden aan de minister van justitie en aan de voorzitter van de Tweede Kamer met de volgende inhoud:

„Ondergetekende maatschappelijke werkers zijn ernstig verontrust over de behandeling van collega Van de Ven in de adoptiezaak-Van Dinter. Zij protesteren tegen de hieruit gebleken miskening van de beroepsverantwoordelijkheid van de maatschappelijk werker in het algemeen en van die van de heer Van de Ven in het bijzonder.”

De voorzitter van het comité, de heer W. Dalderop, noemt de zaak-Van de Ven de aanleiding tot een actie die allang gevoerd had moeten worden. „De positie van de maatschappelijk werker wordt op verschillende wijzen geïnterpreteerd. De vertrouwensrelatie die hoort te bestaan met de cliënt wordt vaak onmogelijk gemaakt wegens de voorschriften binnen het bedrijf. Maatschappelijk werkers worden nu nog als „ambtenaren” of als „controleurs” gezien. Door de zaak-Van de Ven wordt de image van dit jonge beroep bedorven. De bal die nu aan het rollen is gebracht, moet uiteindelijk terecht komen bij een wettelijke erkenning van dit beroep,” meent de heer Dalderop. De Nederlandse Vereniging voor Maatschappelijk Werkers heeft zich achter de actiegroep gesteld.

„Gedrag maatschappelijk werker begrijpelijk” Minister belooft onderzoek rond kwestie-Christientje

DEN HAAG, 20 febr. — Minister C.H. POLAK (justitie) zal een grondig onderzoek instellen naar de achtergronden van het ontslag van de maatschappelijk werker Gerard van de Ven in Den Bosch. De bewindsman wilde gisteren in de Tweede Kamer, waar hij omtrent deze affaire aan de tand werd gevoeld door de democrate mr. A. Goudsmit en elf andere Kamerleden, geen oordeel uitspreken. „Als er maatregelen genomen moeten worden, dan zal in elk geval de procedure van beroep, die voorzien is in het ambtenarenrecht, met de grootst mogelijke nauwkeurigheid worden toegepast”, belofte hij.

Minister Polak deed wel een aantal uitspraken met min of meer algemene strekking.

● Hij zei het redelijk en begrijpelijk te vinden dat een ambtenaar in omstandigheden als die, waarin de heer Van de Ven is komen te verkeren, de behoefte voelt het gezin, waarvóór hij het vertrouwen dreigt te verliezen, toelichting te verschaffen over zijn positie.

● Hij hield daarentegen vast aan de stelling dat zo iets nooit of tenimmer mag gebeuren zonder voorafgaand overleg met de raad voor de Kinderbescherming.

● Als dat overleg zou hebben plaats gehad dan zou ongetwijfeld het resultaat geweest moeten zijn dat de heer Van de Ven toestemming had om het gezin te bezoeken en in te lichten.

Overleg

Minister Polak legde veel nadruk op de noodzaak van overleg tussen ambtenaar en raad. „Juist als het gaat over deze, zo ter liggende zaken. Een spontane reactie van een ambtenaar, die een misverstand tussen een gezin, dat hem vertrouwdde, en hemzelf ziet ontstaan, is goed, maar minstens even vanzelfsprekend is dat zo'n ambtenaar dan eerst in overleg met zijn meerderen treedt”, aldus de bewindsman. „Overleg tussen verstandige mensen biedt immers de mogelijkheid tot verstandige oplossingen”.

De suggestie van juffrouw Goudsmit, dat de heer Van de Ven in een gewetensconflict geraakt zou zijn, wees hij van de hand. „Dat zie ik niet”, zei hij. „Een dergelijk conflict zou alleen kunnen ontstaan als alle mogelijkheden uitgeput waren om de kwestie van het gezin en het kind opgelost te krijgen. Zo ver was het nog lang niet. Op mijn departement is niet eens een verzoek om te bemiddelen binnen gekomen.”

Informeel

De minister gaf duidelijke antwoorden op een aantal zakelijke vragen van juffrouw Goudsmit. Hij zei het juist te vinden dat een maatschappelijk werker aan een gezin, waarover hij moet rapporteren, vóór hij het rapport uitbrengt mededelingen doet over de strekking van zijn rapport. In het geval dat de Raad voor de Kinderbescherming een advies uitbrengt, dat in strijd is met de strekking van het rapport van de ambtenaar, dan dient die raad het betreffende gezin daarvan op de hoogte te stellen, en wel alvorens het advies van de raad de deur uit gaat.

Minister Polak zei het te betreuren dat het gezin Van Dinter langs informele weg over de negatieve strekking van 't advies van de raad was ingelicht, alvorens de raad zelf dit had gedaan. Hij merkte daarbij wel op dat de raad mevrouw Van Dinter voor een gesprek op het bureau van de Raad had uitgenodigd, maar dat zij aan die uitnodiging niet had voldaan. Toen juffrouw Goudsmit de bewindsman verzekerde dat zij gegevens had, die twijfel op dit punt rechtvaardigden, belofte de minister ook deze kwestie nog in zijn onderzoek te zullen betrekken.

Minister Polak belofte ook maatregelen te zullen nemen, die een herhaling van „informele berichtgeving” als zich in het geval van de



MINISTER POLAK
„Onderzoek naar berichtgeving”

familie Van Dinter voordeed onmogelijk maken.

De bewindsman betoogde ook dat de heer Van de Ven al vóór de tv-uitzending de gang van zaken rond Christientje in de openbaarheid bracht, op de hoogte was van het feit, dat de Raad voor de Kinderbescherming ondanks zijn positief rapport een negatief advies had uitgebracht.

Telegrammen

Hoewel de zaak „Christientje” zelf niet aan de orde was werd het wekelijkse „vragenuurtje” gisteren met meer dan normale belangstelling gevolgd zowel binnen als buiten de Tweede Kamer. Op de tafel van de griffier lagen gistermiddag niet minder dan achttien telegrammen van verontruste maatschappelijke werkers en verenigingen van maatschappelijke werkers. Ook minister Polak had nog enkele telegrammen ontvangen.

FAMILIE MOCHT RAPPORT OVER CHRISTIENTJE ZIEN

*bye both
29/3-78*

(Van een onzer verslaggevers)

EINDHOVEN — Het is volkomen juist geweest dat de heer F. C. van de Ven uit Rosmalen de familie Dinter uit Eindhoven heeft geïnformeerd over zijn rapport inzake Christientje.

Tot die conclusie komt de commissie voor consultatie inzake de beroepscode van de maatschappelijk werker. De heer Van de Ven had het recht de familie Dinter in te lichten over het feit dat hij een gunstig advies zou uitbrengen voor de opname van Christientje als pleegkind in het gezin.

Hij had immers niet als ambtenaar met geheimoplegging maar als maatschappelijk werker op basis van vertrouwen contact met de heer en mevrouw Dinter gehad.

De commissie staat achter de werkwijze van de heer Van de Ven.

*BAN DINTER DINTER
29/3*

Maatschappelijk werker handelde juist

COMMISSIE BEROEPSCODE OVER AFFAIRE CHRISTIENTJE:

partijdig oordeel vooralsnog niet getwijfeld mag worden, verdient het wellicht vermelding dat mr. Abbenhuis, voorheen secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming in Maastricht, thans kinderrechtler is in Rotterdam. Met ingang van 1 april echter krijgt hij de functie van hoofd personeelszaken bij de Directie Kinderbescherming van het ministerie van Justitie. In het kader van dit onderzoek is verschillende keren getraact de heer Van de Ven de verantwoordelijkheid in de schoolen te schuiven voor een artikel dat wij enige tijd geleden onder de kop „Reconstructie van een procedure” in deze krant publiceerden er waarin wij feitenmateriaal rond de zaak-Van de Ven en de affaire Christientje bijeenbrachten. De maatschappelijk werkers stellen zich op het standpunt dat hiermee op zijn minst het vermoeden is gewekt dat er een stok gezocht wordt om de hond te slaan.

roepsverplichtingen voldaan. In kringen van maatschappelijk werkers wordt dit duidelijke rapport van de consultatiecommissie van het aller-grootste belang geacht, nu gelijkijdig binnen het ministerie een onderzoek gaande is. Men verwacht dat de resultaten van dit onderzoek slechts ten dele openbaar zullen worden. In het belang van een juiste meningsvorming echter over het beroep van de maatschappelijk werker, met name waar dit beroep is ingebouwd in een bestaande structuur zoals dit het geval is bij de Raden voor de Kinderbescherming, achten de maatschappelijk werkers een zo groot mogelijke mate van openheid dringend geboden. Door zelf een duidelijk standpunt in te nemen hopen zij het ministerie zo ver te krijgen dit ook te doen. Het onderzoek in de kwestie-Van de Ven is door de minister van Justitie opgedragen aan mr. C. W. E. Abbenhuis. Ofschoon aan diens on-

het ambtelijke aspect van zijn functie. De secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch, mr. A. J. Haagen, sprak indertijd zelfs van „controleur”. De grond van het geschil tussen de heer Van de Ven en het ministerie ligt in de tweestichtigheid van zijn functie. Hij handelde in strijd met het ambtenarenreglement door te bezoeken te brengen aan het gezin Van Dinther. De commissie, die overigens tot de conclusie komt dat de taak die de heer Van de Ven in opdracht van de Raad voor de Kinderbescherming verrichtte inderdaad die van een maatschappelijk werker is, stelt zich op het standpunt dat Van de Ven als maatschappelijk werker juist heeft gehandeld. Hij heeft in de gegeven omstandigheden de belangen van het desbetreffende gezin laten prevaleren en heeft daarmee aan een van zijn belangrijkste be-

(Van een onzer verslaggevers)
EINDHOVEN, 25 maart. — De maatschappelijk werker Gerard van de Ven, die naar aanleiding van zijn rol in de zaak-Christientje door de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch met ziekteverlof is gezonden in afwachting van een aangevraagd ontslag, heeft zich terecht beroepen op zijn plicht als maatschappelijk werker. Tot deze conclusie kwam de Commissie van Consultatie inzake de Beroepscode van de Maatschappelijk Werker, waaraan de heer Van de Ven een oordeel had gevraagd over zijn handelwijze. In een uitvoerig rapport stelt deze commissie o.m. vast dat de heer Van de Ven zich volgens art. 30 van het Organisatiebesluit Raden voor de Kinderbescherming terecht mocht beschouwen als maatschappelijk werker. Door het ministerie van Justitie, waarbij de heer Van de Ven als ambtenaar werkzaam is, wordt sterk de nadruk gelegd op

Van der Ven bezocht terecht ouders van Christientje

*de Tijd
29/3-78*

Van onze verslaggever

EINDHOVEN, 25 mrt. — De commissie van consultatie inzake beroepscode in het maatschappelijk werk is van mening dat de heer G. Van der Ven — maatschappelijk werker in het geval Christientje — terecht gemeend heeft het gezin van Dinter te moeten bezoeken, ondanks een verbod van mr. Hagen, secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming, die ambtelijk zijn superieur was.

De heer Van der Ven heeft terecht zijn plicht als maatschappelijk werker laten prevaleren boven zijn verplichting als ambtenaar, aldus de commissie, al betreurt zij het dat hij zijn motieven niet duidelijker aan de secretaris heeft kenbaar gemaakt. De principiële uitspraak van de commissie is in de openbaarheid gebracht door de actiegroep Eindhoven die bang is dat de beroeps-ethische kant van de zaak te weinig aandacht krijgt bij het onderzoek dat op verzoek van de minister van justitie wordt ingesteld door de Rotterdamse kinderrechtler mr. Abbenhuis. Deze heeft een afsluitend gesprek gehad met de heer Van der Ven, maar er is niemand van het maatschappelijk werk gehoord, ook de consultatiecommissie niet.

ECHTPAAR VAN DINTER :

Liever onze florerende wasserette kwijt en desnoods ons hele leven in ondergoed lopen, dan Christientje te moeten missen!!!!



Ze zeggen: „Als we voor de keuze werden gesteld onze florerende wasserette van de hand te doen en desnoods ons hele verdere leven in ondergoed te moeten lopen, of Christientje te mogen behouden, dan kiezen we zonder een moment van nadenken voor het laatste.

Minister Polak van Justitie heeft op vragen in de Tweede Kamer reeds verklaard dat er een fout gemaakt is, maar verder doen de instanties of nog het zwijgen toe, een ijzig zwijgen voor het gezin v. Dinter. Een zwijgen, dat voor de fam. v. Dinter een ondraaglijke spanning betekent en aan hun gezondheid knaagt. Alles hebben ze er voor over om hun weeskindje Christientje te mogen behouden en het niet te hoeven afstaan aan een Belgische inrichting.

DAADWERKELIJKE STEUN

Het medeleven in geheel Nederland is zeer groot. Aan daadwerkelijke steun ontbreekt het nog. Steun in de vorm van een massale handtekeningactie, die de Minister van Justitie juist dat duwtje zou kunnen geven om zo spoedig te doen besluiten aan deze haast onmenselijk te dragen spanning een eind te maken. Reden waarom wij om Uw handtekening vragen. Wanneer tienduizend handtekeningen binnen zijn, dan zullen deze begin volgende week door mevr. v. Dinter persoonlijk aan de Minister van Justitie op het Binnenhof in Den Haag worden aangeboden. Radio- en televisie-actualiteitenrubrieken hebben hun medewerking reeds toegezegd en zullen deze actie via de ether en beeldscherm landelijke bekendheid geven. Toon niet alleen medeleven met het gezin v. Dinter, maar geef vooral uw daadwerkelijke steun d.m.v. het inzenden van onderstaande formulier.

Bent U het ook eens met ons motto: „Liever een iets te oude, maar zorgzame vader en moeder voor Christientje, dan helemaal geen ouders“, talm dan niet en lever uw handtekening op onderstaand formulier dan voor uiterlijk maandagavond in. Dinsdag a.s. worden via televisie, radio en dagbladen verdere mededelingen bekend gemaakt.

Kapelaan Remmers van de St. Thomas-parochie in Oude Gracht, waartoe het gezin v. Dinter behoort: „Ik zeg het regelrecht uit mijn hart, Christientje zou geen betere ouders kunnen hebben dan in de heer en mevrouw v. Dinter!“ De Wethouder van Sociale Zaken van de gemeente Eindhoven: „Aan de Woenselse Odysseuslaan speelt zich een tragische zaak af.“ Drs. Marcel van Dam, ombudsman van de Vara, afgelopen zondag voor de televisie in zijn programma „Velen met mij“: „Het is tragisch te zien hoe een ouderpaar, dat vol liefde de zorg van het weeskindje Christientje op zich heeft genomen en dat al meer dan twee jaar voortreffelijk doet, door een bot werkend ambtenarenapparaat in paniek wordt gebracht en opgejaagd.“

De heer Walbeehm, organisator van de actie voor pleeggezinnen, die momenteel in Eindhoven loopt en welke actie helaas en ten onrechte in verband wordt gebracht met het geval Christientje, geeft als persoonlijke mening: „Het is toch te gek dat een ouderpaar van tegen de vijftig jaar niet in staat wordt geacht een kind van bijna drie jaar te kunnen opvoeden! Ik ben zelf ook van die leeftijd en heb een kind van 4 jaar, maar het gaat bij ons voortreffelijk!“

De heer en mevrouw v. Dinter lijden zwaar door de wijze waarop het ambtenarenapparaat de affaire rondom hun Christientje behandelt. De heer v. Dinter is flink overspannen geraakt, terwijl mevr. v. Dinter zienderogen vermagerd.

Beter een iets te oude, maar zorgzame vader en moeder voor Christientje, dan helemaal geen ouders!!!!

NAAM :

HANDTEKENING :

ADRES :

INLEVERINGSADRESSEN

Uw handtekening voor de actie „Christientje“ kunt U tot maandagavond inleveren op alle Woenselse bankkantoren van de Boerenleenbank en Nutsspaarbank. Natuurlijk staat ook de brievenbus van „Dynamisch Woensel“ (Torenflat Pisanostraat 20) wijd open, alsmede haar contactadressen Boschdijk 439 en Leuvenlaan 26.

De bankkantoren van de Boerenleenbank zijn gevestigd op: Frankrijkstraat 128; 1e Lieven de Keylaan 88; Cassandraplein 29; De Stouthouvel 6 en Elckerlycclaan. Vestigingen van de Nutsspaarbank in Woensel zijn op: Boschdijk 363; Gerretsonlaan 133; Kruisstraat 92a; Muzenlaan 2b en Tarwelaan 74.

Woenselse ingezetenen, die de actie wijze hun medewerkers kunnen zich Christientje willen wijzen wend tot „Dynamisch Woensel“, tel. 433644 of 07987. naamig 10.000 handtekeningen hebben

Eindhoven leeft mee met de zaak „Christientje”

Het actiecomité van maatschappelijk werkers, dat achter de zaak „Christientje” is gaan staan, heeft deze week een rapport van de commissie van consultatie inzake de beroepscode van de Maatschappelijk Werker openbaar gemaakt. Hierin geeft men zijn steun en adhesie aan het optreden van de heer Van de Ven die destijds geschorst werd, omdat hij de pleegouders van Christientje inlichtte over de inhoud van zijn advies het kind aan deze pleegouders toe te wijzen. De heer Van de Ven had om een oordeel van de zijde van het Maatschappelijk Werk verzocht. De kern van dit conflict is, dat men in het actiecomité bang is, dat de minister van justitie de zaak te ambtelijk op het stuk van de subordinatie zal bekijken en daarbij helemaal de plichten van de maatschappelijk werker niet in beschouwing zal nemen. Als tegenwicht tegen deze dreigende ontwikkeling heeft het Maatschappelijk Werk in Nederland de visie van de Commissie van Consultatie op de zaak „Christientje” en Van de Ven openbaar gemaakt. Een aantal opmerkingen uit dit rapport zijn bijzonder belangwekkend.

Nadat de commissie gesteld heeft dat de heer Van de Ven een maatschappelijk werker is in de zin van dit beroep, wordt een tweede vraag nagegaan.

De tweede vraag die beantwoord dient te worden, is of het instellen van onderzoeken behoort tot de beroepsuitoefening als maatschappelijk werker. De commissie beantwoordt ook deze vraag bevestigend, er daarbij van uitgaande, dat het essentiële kenmerk van het beroep maatschappelijk werker is, dat het gericht is op het bevorderen van het sociaal functioneren van personen. Zij heeft daarvoor de volgende argumenten:

1. Onderzoeken ingesteld door maatschappelijk werkers hebben altijd betrekking op het sociaal functioneren van personen of gezinnen, in die zin dat zij erop gericht zijn zicht te verkrijgen op de wijze waarop personen hun verschillende sociale rollen vervullen, waarop zij zich in hun situatie tot anderen verhouden of in de wijze waarop leden van een gezin zich t.o.v. elkaar verhouden.

2. Deze onderzoeken hebben ten doel anderen op de hoogte te brengen van de hiervoor bedoelde gegevens met het oog op door dezen te nemen beslissingen, welke beslissingen in alle gevallen van invloed zijn op het sociaal functioneren van de betrokkenen.

De consequentie van het voorgaande is, dat onderzoeken ingesteld door maatschappelijk werkers gekenmerkt worden door de benaderingswijze die kenmerkend is voor de beroepshouding van de maatschappelijk werker, d.w.z. dat de situatie tesamen met de betrokkene(n) verkend wordt en dat deze verkenning plaats vindt op basis van een relatie van vertrouwen.

De derde vraag die gesteld kan worden is, of onderzoeken in verband met het verlenen van een verblijfsvergunning gerekend kunnen worden tot de maatschappelijk werk-onderzoeken als bedoeld in het antwoord op de tweede vraag. Ook op deze vraag meent de Commissie een bevestigend antwoord te kunnen geven.

Wanneer deze onderzoeken een minderjarige betreffen wordt immers een beroep gedaan op de Raden voor Kinderbescherming, omdat het in wezen gaat om de verkenning van een opvoedingssituatie van een kind in een pleeggezin. Op de verlening van een verblijfsvergunning volgt veelal het verzoek tot benoeming tot voogd en daarop volgt weer het verzoek tot adoptie. In dit perspectief waarin het functioneren van het pleeggezin als opvoedingssmilieu centraal staat moet het onderzoek met betrekking tot het verlenen van een verblijfsvergunning gezien worden, omdat hiermee de basis voor de verdere integratie van het kind — ook in formeel opzicht met de adoptie als sluitstuk — in het pleeggezin gelegd worden.

In de concrete situatie stelt zich de vraag of er aanleiding was voor de heer Van de Ven om na de televisie-uitzending van 9 februari 1970 contact te zoeken met het gezin van Dinter. In het gesprek met de Commissie zijn de volgende overwegingen naar voren gekomen:

a. Het echtpaar Van Dinter ging vóór de uitzending van de vooronderstelling uit dat de heer Van de Ven een positief rapport over hen als pleegouders had uitgebracht, op grond van bespreking van het rapport en het advies bij afsluiting van

het onderzoek. In de televisie-uitzending van 9 februari werd door de heer Van Dam gesteld dat het rapport van de raad voor Kinderbescherming negatief was. De heer Van de Ven meende dat het vertrouwen van het gezin Van Dinter in hem en in het maatschappelijk werk in het algemeen geschokt zou zijn.

b. Op 10 februari, de dag na de uitzending, belde mevrouw Van Dinter de heer Van de Ven op om te vragen of hij al of niet gunstig adviseerde had. Het telefoongesprek bevestigde het vermoeden dat het vertrouwen in hem als maatschappelijk werker geschokt was. Uit het feit dat mevrouw Van Dinter in deze situatie om opheldering vraagt, blijkt echter tevens dat tijdens het onderzoek een relatie met hem is gegroeid.

c. In het telefonisch appél op de maatschappelijk werker ligt ook een vraag om hulp. De mededeling in de televisie-uitzending dat er een negatief rapport van de Raad voor de Kinderbescherming zou zijn, had het gezin in grotere onzekerheid gebracht.

e. Tenslotte was het voor het gezin Van Dinter van belang te weten dat het rapport niet negatief was i.v.m. eventueel te ondernemen stappen tegen de uitwijzing van Christientje. Dit belang wordt geïllustreerd door het voornemen van de pleegouders om in het buitenland een nieuw bestaan op te bouwen, indien Christientje uitgewezen zou worden.

De commissie is van oordeel dat hij op grond van de hiervoor weergegeven overwegingen terecht gemeend heeft het gezin te moeten bezoeken. Het geschokte vertrouwen kon immers alleen door de heer Van de Ven hersteld worden door hen nogmaals te doen kennis nemen van de inhoud van zijn rapport. Het gebruiken van het woord rapport enerzijds voor het rapport van de maatschappelijk werker inclusief zijn advies en anderzijds voor het advies van de Raad voor de Kinderbescherming op grond van de gegevens van de maatschappelijk werker en andere overwegingen, had de zaak voor het gezin ondoorzichtig gemaakt. Dat de heer Van de Ven in de gegeven stress-situatie voor de cliënt de hulpverlening aan deze primair hebt gesteld, is in overeenstemming met art. 1. van de code voor de maatschappelijk werker. De Commissie tekent hierbij aan dat de beslissing om met het gezin te spreken niet overhaast is genomen, maar na overleg met de supervisor, die part-time aan de Raad voor de Kinderbescherming verbonden is.

Rest tenslotte de vraag, of de heer Van de Ven terecht de plicht die hij als maatschappelijk werker meende te hebben, heeft laten prevaleren boven het uitdrukkelijke verbod van de secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming om contact op te nemen met de familie Van Dinter.

De Commissie is van oordeel dat de heer Van de Ven inderdaad terecht de verplichting uit hoofde van zijn beroep de voorrang heeft gegeven boven de verplichting als ambtenaar, al betreurt zij het dat hij de motieven om het verbod te overtreden niet duidelijk heeft kenbaar gemaakt aan de secretaris. Zij baseert haar oordeel op de volgende overweging: In dienst van de overheid worden vele functies vervuld. Voor alle ambtenaren geldt als richtlijn dat zij de hun toevertrouwde taken zo goed mogelijk, d.w.z. i.o.m. de specifieke eisen die de taak stelt, zullen hebben te vervullen. Vertegenwoordigers van een beroep dat aan 't doel waarop 't gericht is, slechts kan beantwoorden als in de uitoefening daarvan bepaalde regels in acht genomen worden, zullen ook wanneer zij dit als ambtenaar uitoefenen gebonden blijven aan de verplichtingen van hun beroep. Indien nu voor bepaalde taken maatschappelijk werkers worden aangesteld, dan ligt hierin opgesloten de gedachten, dat voor een juiste vervulling van die taken de specifieke mogelijkheden waarover de maatschappelijk werker krachtens zijn beroep beschikt, nodig zijn. Deze mogelijkheden zullen echter slechts dan ge-

seerd kunnen worden, als de
tschappelijk werker zich ge-
gt als vertegenwoordiger van
beroep, hetgeen onder meer in-
t dat hij de verplichtingen die
zijn beroep voortvloeiën, na-
t. In het onderhavige geval be-
nde dit: het primair stellen van
erplichting tot hulpverlening aan
cliënt.

Commissie merkt hierbij op, dat
overeenkomstige redenering ook
lgd is in het rapport van de
missie Beroepsgeheim en ver-
ningsrecht in het Maatschappe-
Werk (Commissie Langemeijer).
et door deze Commissie voorge-
le ontwerp van wet, worden
tschappelijk werkers in over-
dienst uitdrukkelijk vrijge-
l van de aangifteplicht van mis-
ven die in het algemeen voor
stenaren geldt.

et voorgaande samenvattend is
Commissie van oordeel, dat de
Van de Ven zich terecht beroe-
heeft op zijn plicht als maat-
ppelijk werker het gezin Van
er te bezoeken, ondanks het ver-
van de secretaris van de Raad,
en het feit dat voor een maat-
ppelijk werker de hulpverlening
de cliënt de primaire verplich-
is.



Woorden zeggen zo weinig meer.....

Een politiewagen om Christientje op te halen en naar een Belgische in-
richting voor weeskinderen te brengen?

Onder deze ondraaglijke spanning leeft het gezin Van Dinter uit onze eigen
Woenselse Odysseuslaan al wekenlang. En nog steeds is aan die slopende
onzekerheid over het lot van Christientje, dat bij de fam. v. Dinter reeds
liefdevol thuis vindt, geen eind gekomen. (Zie ook pag. 4)

Kind ingeschreven in
bevolkingsregister

F.D. 10/67

CHRISTIENJTJE MAG BLIJVEN

(Van een onzer verslaggevers)

EINDHOVEN, 10 juni — Christientje mag in Nederland en bij de familie M. van Dinter-van Oorschot blijven. Mr. W. ten Berge van het Eindhovense advocatenkantoor Cammelbeek-ten Berge bracht gisteravond tegen half zeven die heuglijke tijding bij de familie Van Dinter aan de Genneperweg 96.

„Ik heb Christientje voordat ze naar bed ging gezegd, dat ze Onze Lieve Heer maar eens extra moest bedanken voor deze bijzondere dag”, vertelt een overgelukkige mevrouw Van Dinter, die sinds Kerstmis vorig jaar al haar energie ingezet heeft om haar pleegdochtertje te mogen behouden.

„De zaak-Christientje” is wekelang landelijk nieuws geweest. Meteen al, toen bleek dat het uit België afkomstige meisje van Joegoslavische nationaliteit niet langer in Nederland mocht blijven. De dreumes was al sinds 1 mei 1968 bij het gezin van Dinter in huis. Met Kerstmis kwam de onheilboodschap dat Christientje géén verblijfsvergunning kreeg en het land uit moest.

De heer Van Dinter liet zich toen inschrijven in het Belgische Lichaart en vanaf dat moment begon de uitputtingsslag met de diverse instanties.

Aandacht

De affaire kreeg alle aandacht op tv en in de pers, zeker nadat een maatschappelijk werker met ziekteverlof was gestuurd, omdat hij de familie Van Dinter had ingelicht over de inhoud van zijn gunstige advies aan de Raad van de Kinderbescherming.

Mevrouw Van Dinter verzamelde ruim 16.000 handtekeningen en zette in Den Haag de hele affaire nog eens precies uiteen op het ministerie van Justitie.

Gistermorgen heeft de heer Van Dinter zich (zonder moeite) laten inschrijven in de Eindhovense bevolkingsregisters, „al wisten we toen nog niet dat het met die verblijfsvergunning goed zat”, aldus de heer Van Dinter. Sinds eind maart woont het gezin niet meer in de Odysseuslaan. „De wasserette hebben we van de hand gedaan; ik vergat alles vanwege al dat gepieker”, vertelt mevrouw Van Dinter, die zichtbaar in haar schik is met de nieuwe behuizing aan de Genneperweg.

Goed nieuws

Hoe de zaken juridisch nu verder zullen lopen is nog niet exact bekend. Vooruitlopend op officiële brieven vanuit Den Haag werd de familie Van Dinter reeds mondeling ingelicht”, om zodoende te voorkomen, dat we het nieuws over ons Christientje weer uit de krant of via de radio zouden moeten horen, zoals de vorige keer, al was het nieuws toen heel wat onaangenaamer”, aldus de heer Van Dinter.

Het echtpaar heeft inmiddels stappen ondernomen om een tweede pleegkind toegewezen te krijgen. „Wat ons Christientje betreft kunnen we nu alles in het werk stellen om haar volledig te mogen adopteren”. Het echtpaar Van Dinter t wijfelt er niet aan of ook dat zal te zijner tijd lukken. Mevrouw Van Dinter zal vandaag of morgen in het ziekenhuis worden opgenomen voor een operatie.



★ De familie Van Dinter en Christientje.

Maatschappelijk werkers blijven
strijden voor erkenning beroepsethiek

G. v. d. Ven weer aan het werk bij Raad Kinderbescherming

(Van een onzer verslaggevers)

DEN BOSCH, 16 juni. — De maatschappelijk werker Gerard van de Ven, die naar aanleiding van zijn standpunt in de zaak van het Eindhovense pleegkind Christientje medio februari door de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch met ziekteverlof werd gezonden, zal vandaag zijn werkzaamheden bij de raad hervatten.

Tussen hem en mr. A. J. Haagen, secretaris van de raad, is het onlangs tot overeenstemming gekomen. De minister van justitie, mr. Polak, heeft geen aanleiding gezien de heer Van de Ven ontslag te verlenen en wil thans de zaak laten rusten.

De maatschappelijk werkers, die in de kwestie Van de Ven een fel pleidooi hebben gevoerd voor de integriteit van de maatschappelijk werker, beschouwen het vraagstuk nog allerminst als afgedaan. Tijdens een conferentie van de Nederlandse Vereniging van Maatschappelijk Werkers, die vrijdag in Apeldoorn werd gehouden, is een resolutie aangenomen, waarin het standpunt van de minister van justitie scherp wordt aangevallen.

In zijn schriftelijk antwoord aan de leden van de Tweede Kamer had deze namenlijk de maatschappelijk werker Van de Ven in gebreke gesteld, waar hij er blijkbaar niet in was geslaagd informaties te verkrijgen omtrent de herkomst van Christientje, terwijl een enkel gesprek op het ministerie met de pleegouders van Christientje voldoende was geweest om deze gegevens aan het licht te brengen.

De maatschappelijk werkers nu zijn van mening, dat deze zienswijze nog steeds een miskennis inhoudt van de eigenlijke taak van de maatschappelijk werker. In het

(ADVERTENTIE)

**Een platenbon
is altijd raak**

f 5,- 7,50 10,- 15,- 20,- 25,-

maatschappelijk werk, zo menen zij, behoren de belangen van de cliënt voorop te staan en niet die van het overheidslichaam waarbij de betreffende maatschappelijk werker in dienst is.

Het behoort volgens hen niet tot de taak van de maatschappelijk werker de vertrouwensrelatie met de cliënt te gebruiken voor het inwinnen van informatie ten behoeve van een overheidsinstantie.

In kringen van maatschappelijk werkers beluistert men dan ook de mening, dat de heer Van de Ven niet in gebreke is gebleven door de herkomst van Christientje niet te achterhalen, maar daarentegen blijk heeft gegeven van een volkomen juiste opvatting van zijn beroepsethiek door het standpunt van de pleegouders — die zich naar hun zeggen door een belofte verplicht hadden de herkomst van hun pleegkind voorlopig althans te verzwijgen — te eerbiedigen.

Het gaat hier, aldus de maatschappelijk werkers, om de erkenning van de beroepsveerantwoordelijkheid van de maatschappelijk werker, wiens taak het in de aller-eerste plaats is de belangen van zijn cliënten te behartigen. Volgens onze zegsman, de heer W. M. Daldrop uit Eindhoven, gaan er thans in kringen van het maatschappelijk werk stemmen op om alle facetten van het maatschappelijk werk te verenigen onder het ministerie van CRM, waardoor botsingen met instanties die blijkbaar geen zuiver beeld hebben van het aan hen toevertrouwde maatschappelijk werk in de toekomst wellicht vermeden kunnen worden.

Zaak-Christientje

Sociaal
werker *bolkeboom*
11/6
weer aan
de slag

(Van een onzer verslaggevers)

EINDHOVEN, 11 juni. — De heer v. d. Ven, maatschappelijk werker bij de Raad van de Kinderbescherming in Den Bosch en sinds begin van dit jaar met ziekteverlof hangende het onderzoek naar zijn optreden in de „zaak-Christientje”, zal binnenkort zijn werkzaamheden weer hervatten.

Dat schrijft de minister van Justitie aan de voorzitter van de Tweede Kamer in een brief, waarin hij tevens antwoord geeft op een aantal vragen van het Tweede Kamerlid mej. mr. Goudsmit naar aanleiding van het met ziekteverlof sturen van de heer v. d. Ven.

Zoals bekend, lichte de heer v. d. Ven het Eindhovense echtpaar Van Dinter-Van Oorschot in over de gunstige adviezen die hij had uitgebracht in verband met de opening van het drie-jarige meisje Christientje als pleegkind bij het echtpaar Van Dinter.

De Raad van Kinderbescherming keurde die handelwijze ten strengste af en zond de heer v. d. Ven met ziekteverlof, waarna een door de minister gelast onderzoek volgde om uit te zoeken of de heer v. d. Ven geschorst of ontslagen zou moeten worden, of — zoals nu het geval is — weer aan het werk zou kunnen gaan.

De minister heeft inmiddels ook de Raad in Den Bosch en de heer v. d. Ven persoonlijk de genomen beslissingen meegedeeld. De in Rosmalen woonachtige heer v. d. Ven toonde zich bijzonder verheugd over deze beslissing.